

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΕΦΕΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ**Πράξη Αρχαιοθέτησης****ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΑΞΗΣ: 74/2017**

I. Διενεργήσαμε , κατ άρθρο 35 ΚΠΔ προκαταρκτική εξέταση με αφορμή **A)** την από 5-4-2016 μηνυτήρια αναφορά του Ευθύμιου Γιαννουσάκη κατά των 1) Ειρήνης Τζίβα , Εισαγγελέως Πρωτοδικών και Διευθύνουσας την Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά και 2) Παναγιώτη Χριστοφορίδη Ανθυπασπιστή στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιά για απόπειρα κατάχρησης εξουσίας (άρθρα 42, 239 ΠΚ **B)** την από 23/6/2017 μηνυτήρια αναφορά του Ευαγγέλου Μαρινάκη, επιχειρηματία , κατοίκου Πειραιά κατά του Παναγιώτη Χριστοφορίδη, Ανθυπασπιστή στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιά και κατά παντός υπευθύνου για απόπειρα κατάχρησης εξουσίας, ως και το από 11-7-2017 υπόμνημα του ίδιου με το οποίο καταμηνύει 1) τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας Παναγιώτη Καμμένο για ηθική αυτουργία ή άμεση συνέργεια στην ανωτέρω φερομένη επιχειρηθείσα σε βάρος του αξιόποινη πράξη και 2) τον δημοσιογράφο Ευθύμιο Τριανταφυλλόπουλο ομοίως για ηθική αυτουργία ή απλή συνέργεια, Γ) την από 29-6-2017 μήνυση του Ιωάννη Κουρτάκη, εκδότη κατά των 1) Παναγιώτη Καμμένου , Υπουργού Εθνικής Άμυνας για ηθική αυτουργία σε κατάχρηση εξουσίας και 2) Παναγιώτη Χριστοφορίδη Ανθυπασπιστή στο Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιά για κατάχρηση εξουσίας. Επιπλέον ενεκάλεσε τον πρώτο και για τα εγκλήματα της συκοφαντικής δυσφήμισης και ψευδούς καταμήνυσης. Επίσης το από 7-9-2017 υπόμνημα του ίδιου με το οποίο καταμηνύει για συνεργασία και συμμετοχή στην πράξη του Παν Χριστοφορίδη τους 1) Ν Πατέρα, 2) Δημ Μελισσανίδη και 3) τον Αντιπλοίαρχο του ΛΣ Γεώργιο Κατσούλη και 4) τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας Παν Καμμένο Δ) Την από 19-6-2017 αναφορά του Ελευθέριου Χαραλαμπίδου.

II. Κατά το άρθρο 35 ΚΠΔ «Η ανώτατη διεύθυνση στην ανάκριση ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση κατά το άρθρο 31 για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρειά του, εφόσον δεν έχει διαταχθεί προηγουμένως προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας εφετών, μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης που ενήργησε, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, εφόσον στο μεταξύ ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν έχει κινήσει την ποινική δίωξη για την ίδια πράξη, είτε παραγγέλλει να κινηθεί η ποινική δίωξη. Το ίδιο δικαίωμα, χωρίς τους περιορισμούς των προηγούμενων εδαφίων, έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος μπορεί επίσης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης να διατάσσει τη διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα». Από τη διάταξη

αυτή συνάγεται, ότι όταν η προκαταρκτική εξέταση διενεργείται από τον εισαγγελέα εφετών σε περίπτωση αρχειοθέτησης δεν απαιτείται αναφορά του ανωτέρω στο εισαγγελέα του ΑΠ προς έγκριση, ενώ ο εισαγγελέας Εφετών ανακαλεί μόνος του τη δικογραφία από το αρχείο εφόσον συντρέχουν λόγοι (Ερμ ΚΠΔ Α. Κονταξή σελ 465).

Κατά το άρθρο 240 ΚΠΔ «Ως προς τον τόπο και το χρόνο της ανάκρισης δεν υπάρχει κανένας περιορισμός δεν πρέπει όμως να γίνεται σε ακατάλληλο

τόπο και χρόνο. Η ανάκριση μπορεί να γίνει και κατά τη διάρκεια της νύχτας και Κυριακές και γιορτές». Από την ανωτέρω διάταξη συνάγεται ότι ο όρος ανάκριση περιλαμβάνει και την προκαταρκτική εξέταση (Αθ Κονταξή «Κώδικας ποινικής Δικονομίας» εκδ δ, 2004σελ 1521, Αδ Παπαδαμάκη Ποιν Δικ 2008, 338). Η προκαταρκτική εξέταση , προανάκριση κλπ μπορούν να λάβουν χώρα σε οποιονδήποτε χρόνο και τόπο (Κονταξή ανωτέρω, Αδ Παπαδαμάκη , Ποινική Δικονομία, εκδ δ, 2008 , σελ 301).

Κατά την παρ 3 του άρθρου 243 ΚΠΔ, όπως η παρ 3 αντικ από το άρθρο 30 παρ 2 του ν4055/2012)τα εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μια εφετειακή περιφέρεια.

Κατά το άρθρο 193 παρ. 1 Σ.Π.Κ. (Ν.2295/1995) στη δικαιοδοσία των στρατιωτικών ποινικών δικαστηρίων υπάγονται όσοι είναι στρατιωτικοί κατά το χρόνο τελέσεως της πράξεως, εξαιρέσει των εγκλημάτων τα οποία αναφέρονται στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου και τα οποία υπάγονται στα κοινά δικαστήρια. Κατά το άρθρο 194 περ Β του ΣΠΚ οι στρατιωτικοί του πολεμικού ναυτικού και του λιμενικού σώματος υπάγονται στην αρμοδιότητα του ναυτοδικείου Περαιτέρω με τη διάταξη του άρθρου 195 του αυτού κώδικα ορίζεται ότι «αν στο έγκλημα συμμετέχουν στρατιωτικοί και ιδιώτες αρμόδια είναι α) τα κοινά ποινικά δικαστήρια, αν το έγκλημα είναι του κοινού ποινικού δικαίου και β) τα στρατοδικεία για τους στρατιωτικούς και τα κοινά ποινικά δικαστήρια για τους ιδιώτες, αν το έγκλημα είναι στρατιωτικό ενώ με τη διάταξη του άρθρου 197, με τίτλο «αρμοδιότητα επί συναφών, κατ'εξακολούθηση και διαρκών εγκλημάτων» ορίζεται μεταξύ των άλλων ότι: παρ. 1 «αν συρρέουν εγκλήματα που υπάγονται άλλα σε στρατιωτικά δικαστήρια και άλλα στα κοινά ποινικά δικαστήρια, δικάζονται από το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία για το βαρύτερο έγκλημα», Στην παρ. 2 «αν από τις μερικότερες πράξεις ενός κατ'εξακολούθηση εγκλήματος άλλες τελέσθηκαν σε χρόνο που ο δράστης ήταν στρατιωτικός και άλλες σε χρόνο που ήταν ιδιώτης, δικάζουν για όλες. τα κοινά ποινικά δικαστήρια. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται ανάλογα και στα διαρκή εγκλήματα». Όπως πράγματι συνάγεται από το περιεχόμενο των διατάξεων 193-197 του Σ.Π.Κ., ο νομοθέτης με τη θέσπιση αυτών έθεσε ως βασικό και θεμελιώδη κανόνα την υπαγωγή των στρατιωτικών στα στρατιωτικά δικαστήρια, τα οποία αποτελούν τον φυσικό δικαστή αυτών, και μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις διέσπασε αυτόν και υπήγαγε τους στρατιωτικούς στα κοινά ποινικά δικαστήρια

όπως: α) επί συρροής για τη δυνατότητα επιβολής συνολικής ποινής β) επί συμμετοχής υπό οποιαδήποτε μορφή (άρθρα 45-47 Π.Κ.) και ιδιωτών, λόγω του ιδιαίτερος εντόνου χαρακτήρα του δεσμού των συμμετόχων, και της εκ τούτου απορροούσης ανάγκης να υπάρξει ενότητα διαδικασίας και να αποφευχθεί έτσι η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων και γ) επί εξακολουθούντος και διαρκούς εγκλήματος λόγω της ανάγκης να αξιολογηθεί στο σύνολό της η δράση του υπαιτίου. Εκ των ανωτέρω όμως παρέπεται ότι ο νομοθέτης του Σ.Π.Κ. ηθελήμενα δεν περιέλαβε στη διάταξη του άρθρου 197 παρ. 1 αυτού, όλες τις περιπτώσεις συναφείας, τις οποίες ασφαλώς δεν αγνοούσε, και ως εκ τούτου δεν δύναται να τεθεί θέμα υπάρξεως νομοθετικού κενού δια την πλήρωση του οποίου πρέπει να γίνει ανάλογη εφαρμογή του Κ.Π.Δ. και ιδία της διατάξεως του άρθρου 128 αυτού (ΑΠ 794/2004Ποιν Λογ 2004/908, ΑΠ767/2015 , δημ Νομ). Εξ αυτού συνάγεται ότι στις σε υποθέσεις με εμπλεκόμενα πρόσωπα στρατιωτικούς και ιδιώτες , εφόσον δεν υπάγονται στις περιπτώσεις που ανωτέρω αναφέρθηκαν (Συμμετοχή, συρροή, εξακολουθούν έγκλημα) η υπόθεση χωρίζεται και αρμόδια για τους στρατιωτικούς είναι τα στρατιωτικά δικαστήρια και για τους ιδιώτες τα κοινά.

Κατά το άρθρο 86 του Συντ/τος « Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων. 2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση». Κατά το άρθρο 4 του Ν 3126/2013 «1. Δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, ποινική δίωξη, προανάκριση ή Ανάκριση κατά Υπουργού, για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, χωρίς προηγούμενη Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής κατά τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος. 2. Αν κατά τη διεξαγωγή άλλης διοικητικής εξέτασης, προκαταρκτικής εξέτασης, προανάκρισης ή ανάκρισης προκύψουν στοιχεία, τα οποία έχουν σχέση με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την εξέταση, προανάκριση ή Ανάκριση.3. Η διαβίβαση των στοιχείων, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, δεν εμποδίζει την πρόοδο της έρευνας ή εξέτασης ως προς άλλα πρόσωπα. 4. Σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται σε αυτόν που διενεργεί την έρευνα ή την εξέταση αξιολόγηση των στοιχείων που έχουν σχέση με ενδεχόμενη ποινική ευθύνη Υπουργών.

Κατά το άρθρο 61 του Συντ/τος «1. Ο βουλευτής δεν καταδιώκεται ούτε εξετάζεται με οποιονδήποτε τρόπο για γνώμη ή ψήφο που έδωσε κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων.2. Ο βουλευτής διώκεται μόνο για συκοφαντική δυσφήμιση, κατά το νόμο, ύστερα από άδεια της Βουλής. Αρμόδιο για την εκδίκαση είναι το Εφετείο. Η άδεια θεωρείται ότι οριστικά δεν δόθηκε, αν η Βουλή δεν αποφανθεί μέσα σε σαράντα πέντε ημέρες αφότου η έγκληση περιήλθε στον Πρόεδρο της Βουλής. Αν η Βουλή αρνηθεί να δώσει την άδεια ή αν περάσει άπρακτη η προθεσμία, η πράξη θεωρείται ανέγκλητη». Η παράγραφος αυτή έχει εφαρμογή από την προσεχή βουλευτική περίοδο. 3. Ο βουλευτής δεν έχει υποχρέωση μαρτυρίας για πληροφορίες που περιήλθαν σ' αυτόν ή δόθηκαν από αυτόν κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ούτε για τα πρόσωπα που του εμπιστεύθηκαν τις πληροφορίες ή στα οποία αυτός τις έδωσε.

Κατ άρθρο 177 ΚΠΔ « Αποδεικτικά μέσα, που έχουν αποκτηθεί με αξιόποινες πράξεις ή μέσω αυτών, δεν λαμβάνονται υπόψη στην ποινική διαδικασία».

Κατ άρθρο 65 Ν 4356/2015 «1. Στις περιπτώσεις πράξεων κακουργηματικού χαρακτήρα, που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος ή του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 του άρθρου 177 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον το αποδεικτικό μέσο αφορά πληροφορίες ή στοιχεία, στα οποία οι ανωτέρω εισαγγελείς έχουν δικαίωμα πρόσβασης κατά τις διατάξεις του άρθρου 17Α παρ. 8 εδάφιο α' του ν. 2523/1997 και του άρθρου 2 παρ. 5 εδάφιο α' του ν. 4022/2011».

2. Η χρήση του παραπάνω αποδεικτικού μέσου κατά την παραπομπή και τη δίκη γίνεται δεκτή εφόσον κριθεί αιτιολογημένα ότι: α) η βλάβη που προκαλείται με την κτήση του είναι σημαντικά κατώτερη κατά το είδος, τη σπουδαιότητα και την έκταση από τη βλάβη ή τον κίνδυνο που προκάλεσε η ερευνώμενη πράξη, β) η απόδειξη της αλήθειας θα ήταν διαφορετικά αδύνατη και γ) η πράξη με την οποία το αποδεικτικό μέσο αποκτήθηκε δεν προσβάλλει την ανθρώπινη αξία.

Από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 1 περ α,β και γ του Ν 4022/2011 «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς» συνάγεται ότι το πεδίο εφαρμογής αυτών οριοθετείται αφ' ενός μεν από τα υποκείμενα τελέσεως, αφ' ετέρου δε από το καθ ύλην αρμόδιο για την εκδίκασή τους δικαστήριο, το οποίο κατά τη διάταξη 1 είναι το τρίμελές εφετείο. Έτσι στο πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού δεν εμπίπτει το κακούργημα της κατάχρησης εξουσίας- 239 ΠΚ(Α. Ζαχαριάδη Ποιν Δικ 5/2016). Η εκδίκασή του οποίου υπάγεται στο ΜΟΔ. Εντεύθεν συνάγεται ότι η μη εφαρμογή του άρθρου 177παρ 2 ΚΠΔ, δηλαδή η υπό προϋποθέσεις λήψη υπόψιν και αποδεικτικών μέσων που έχουν αποκτηθεί με αξιόποινες πράξεις ή μέσω αυτών δεν είναι δυνατόν να συμβεί κατά τη διερεύνηση του εγκλήματος του άρθρου 239 ΠΚ είτε αυτό εμφανίζεται με τη μορφή πλημμελήματος είτε με την αντίστοιχη κακουργήματος. Συνεπώς αποδεικτικό

μέσο που αποκτήθηκε με παραβίαση του απορρήτου της προφορικής συνομιλίας είναι παράνομο και δεν λαμβάνεται υπόψη.

Από το συνδυασμό των άρθρων 43 και 47 ΚΠΔ, όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα 5 και 6 του Ν 3160 και στη συνέχεια αντικ με τα άρθρα 27 παρ 3 και 28 παρ ε Ν 4055/2012 και αναβαθμίσθηκε η προκαταρκτική εξέταση για την άσκηση ποινικής δίωξης απαιτούνται πλέον επαρκείς ενδείξεις βασιμότητας της κατηγορίας. Έτσι επαρκείς είναι οι ενδείξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης, όταν αυτές είναι τόσο σοβαρές, ώστε να δικαιολογούν, αλλά και να επιτάσσουν τον δικαστικό έλεγχο της υπόθεσης ή άλλως οι ενδείξεις να είναι επαρκείς για τη βασιμότητα της καταγγελίας και συνακόλουθα να μην επιτρέπουν στον εισαγγελέα να κλείσει την υπόθεση αρνούμενος την ποινική δίωξη, αλλά να αισθάνεται την περαιτέρω διερεύνηση της υπόθεσης από άλλο όργανο. Η καινοτομία που επέφερε ο Ν 3160/2003 συνίσταται στο ότι επιθυμεί να καταστήσει δυσχερέστερη την κίνηση της ποινικής δίωξης των εγκλημάτων, εξαρτώντας αυτήν από τη συνδρομή υψηλότερου βαθμού ενδείξεων βασιμότητας της κατηγορίας, αντίθετα με το προηγούμενο καθεστώς για την ποινική δίωξη αρκούσαν αρχικές ενδείξεις ενοχής. Έτσι στην περίπτωση, κατά την οποία μετά τη διενέργεια προκαταρκτικής κλπ δεν προκύπτουν παντάπασι επαρκείς ενδείξεις ή αυτές είναι απλές ενδείξεις θέτει τη δικογραφία στο αρχείο ή εκδίδει απορριπτική διάταξη (Ν Ανδρουλάκη «Θεμελιώδεις Έννοιες της Ποινικής Δίκης» εκδ 3^η σελ285 επ, Α Παπαδαμάκη «ποινική Δικονομία» εκδ 2004 σελ 246) .

Κατά το άρθρο 186 ΠΚ «1. Όποιος προκαλεί ή παροτρύνει με οποιονδήποτε τρόπο κάποιον να διαπράξει ορισμένο κακούργημα, καθώς και όποιος προσφέρεται ή αποδέχεται τέτοια πρόκληση ή προσφορά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών. «2. Όποιος προκαλεί ή παροτρύνει με οποιονδήποτε τρόπο κάποιον να διαπράξει ορισμένο πλημμέλημα, καθώς και όποιος προσφέρεται γι' αυτό και όποιος αποδέχεται τέτοια πρόκληση ή προσφορά, τιμωρείται με την ποινή που προβλέπεται για το σχεδιαζόμενο πλημμέλημα ελαττωμένη κατά το άρθρο 83. Για την ποινική δίωξη του αδικήματος αυτού, απαιτείται έγκληση του προσώπου κατά του οποίου σχεδιαζόταν η τέλεση του πλημμελήματος, αν το υπό εκτέλεση πλημμέλημα διώκεται κατ' έγκληση.

Τέλος κατά την διάταξη του άρθρου 46 § 1 α' Π.Κ., προκύπτει ότι, για την ύπαρξη ηθικής αυτουργίας απαιτούνται: α) πρόκληση από τον ηθικό αυτουργό σε κάποιον άλλον της αποφάσεως να διαπράξει ορισμένη άδικη πράξη, ή πρόκληση δε αυτή μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, όπως υπόσχεση ή χορήγηση αμοιβής, πειθώ, απειλή, προτροπή, παραίνεση, συμβουλή, β) διάπραξη από άλλον της πράξεως αυτής έστω και σε απόπειρα και γ) δόλος του ηθικού αυτουργού, δηλαδή ηθελημένη πρόκληση της αποφάσεως για την διάπραξη από τον άλλο της αντικειμενικής υποστάσεως ορισμένου εγκλήματος με γνώση, θέληση ή αποδοχή της συγκεκριμένης

εγκληματικής πράξεως. (ΑΠ 742/2014, δημ Νομ,ΑΠ. 9/10, Α.Π. 1040/2009 Π.Χρ. Ξ` 293 , Α.Π. 646/09 Π.Χρ. Ξ` 129).

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 46 παρ. 1 περ. β' του Π.Κ με την ποινή του αυτουργού τιμωρείται, όποιος με πρόθεση παρέσχε άμεση συνδρομή στο δράστη κατά τη διάρκεια της άδικης πράξης και στην εκτέλεση της πράξης αυτής (κύριας πράξης). Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση της άμεσης συνέργειας στην πράξη στην πράξη του αυτουργού απαιτείται : α) ο άμεσος συνεργός έχει άμεσο δόλο, ήτοι να γνωρίζει το εγκληματικό σχέδιο του αυτουργού, β) να θέλει να βοηθήσει στην υλοποίησή του β) να βοηθά τον αυτουργό στην πραγμάτωση της πράξης κατά την εκτέλεση και διάρκεια αυτής και γ) χωρίς την δική του συνδρομή η τέλεση της πράξης, κάτω από τις περιστάσεις που έχει διαπραχθεί, να μην ήταν με βεβαιότητα δυνατή, δηλαδή η συμβολή του να ήταν αποφασιστική (ΑΠ 249/2016 δημ Νομ).

Κατά το άρθρο 47 παρ. 1 ΠΚ, που έχει τον υπότιτλο "απλός συνεργός", όποιος εκτός από την περίπτωση της παρ. 1 στοιχ. β' του προηγούμενου άρθρου παρέσχε με πρόθεση σε άλλον οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε, τιμωρείται ως συνεργός με ποινή ελαττωμένη (άρθρο 83). Κατά την έννοια της διάταξης αυτής απλή συνέργεια συνιστά οποιαδήποτε συνδρομή υλική ή ψυχική, θετική ή αποθετική, η οποία παρέχεται στον αυτουργό (χωρίς να είναι άμεση), εφόσον εκείνος που την παρέχει γνωρίζει ότι ο αυτουργός διαπράττει ορισμένο έγκλημα. Για την πράξη της απλής συνέργειας υποκειμενικά απαιτείται δόλος του συνεργού, ο οποίος συνίσταται στη γνώση της τέλεσης από τον αυτουργό ορισμένης αξιόποινης πράξης και στη βούληση ή αποδοχή να συμβάλει με τη συνδρομή του, στην πραγμάτωση της. Η συνδρομή του απλού συνεργού όπως αναφέρθηκε δύναται να είναι είτε υλική είτε ψυχική (ΑΠ 1308/2016 , δημ , Νομ).

III.Ο—Ευθύμιος Γιαννουσάκης που εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης δυνάμει της υπ' αριθμ 332/2016 αποφάσεως του Τριμελούς Κακουργημάτων Πειραιά για διακίνηση ναρκωτικών ουσιών κλπ , υπέβαλε μήνυση την 5-4-1997 ενώπιον της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου κατά των α) Ειρήνης Τζίβα Διευθύνουσας την Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά και β) κατά του Παναγιώτη Χριστοφορίδη, Ανθ/στη του ΛΣ στην οποία ανέφερε ότι οι ανωτέρω, ενώ εκρατείτο στο ΕΚΚΝΑ Αυλώνος την 17-1-2017(η 1^η) και την 20/3/2017 (ο 2^{ος}) όπου και κατέγραψε τη συνομιλία τους(με τον 2^ο) τον πίεσαν παράνομα να καταθέσει σε βάρος του Ευαγγέλου Μαρινάκη σχετικά με την εμπλοκή του στην υπόθεση Noor 1. Την 19-6-2017 ο Ελευθέριος Χαραλαμπόπουλος κατέθεσε αναφορά στην εισαγγελία του Αρείου Πάγου , στην οποία είχε επισυνάψει και ένα usb, που περιείχε τη συνομιλία Γιαννουσάκη και του μηνυομένου Χριστοφορίδη. Οι ανωτέρω αναφορές διαβιβάσθηκαν στην Εισαγγελία Εφετών Πειραιά από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου με τα υπ αριθμ 3301/19-4-2017 και 5353/20-6-2017 έγγραφα. Ακολούθως η Διευθύνουσα την Εισαγγελία Εφετών Πειραιά με την υπ' αριθμ 916/21-6-2017 παραγγελία της μας ανέθεσε όπως

διενεργήσουμε για τις ανωτέρω αναφορές προσωπικά προκαταρκτική εξέταση, στην οποία να συσχετίσουμε και κάθε συναφές έγγραφο που θα περιέλθει στην υπηρεσία μας. Στη συνέχεια ο Ευάγγελος Μαρινάκης υπέβαλε ενώπιον της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου την από 23-6-2017 μήνυσή του κατά του Παναγιώτη Χριστοφορίδη Ανθ/στη ΛΣ και κατά παντός υπευθύνου για κακουρηματική απόπειρα κατάχρησης εξουσίας, η οποία μας διαβιβάσθηκε σχετικά και την συσχετίσαμε στην προκαταρκτική δικογραφία που σχηματίσαμε δυνάμει της σχετικής παραγγελίας της Διευθύνουσας την Εισαγγελία Εφετών Πειραιά. Ακολούθως ο ίδιος με το με το από 11-7-2017 υπόμνημά του καταγγέλλει ως συμμετόχους στην ανωτέρω πράξη τους Υπουργό Άμυνας Παναγιώτη Καμμένο και τον δημοσιογράφο Ευθύμιο Τριανταφυλλόπουλο.

Ο Ιωάννης Κουρτάκης 19-6-2017 κατέθεσε ενώπιον της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου μήνυση κατά των κατά των Παναγιώτη Καμμένου και Παναγιώτη Χριστοφορίδη για κατάχρηση εξουσίας τον 2^ο και ηθική αυτουργία σε αυτήν τον 1^ο και επίσης τον 1^ο για τις πράξεις της συκοφαντικής δυσφήμισης και της ψευδούς καταμήνυσης που φέρεται ότι τέλεσε με τις δηλώσεις του στην Βουλή την 26-6-2017. Για τα πολιτικά πρόσωπα που ανέφερε στην μηνυτήρια αναφορά του ο Ευθύμιος Γιαννουσάκης υποβάλαμε με το υπ' αριθμ ΕΠ 24/23-6-2017 έγγραφό μας τη δικογραφία στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παρ 2 εδ 2 του Συντ/τος και του άρθρου 4 του Ν 3126/2013. Το αυτό πράξαμε για το πολιτικό πρόσωπο που κατήγγειλαν οι άλλοι εγκαλούντες με το υπ αριθμ ΕΠ 28/12-7-2017 έγγραφό μας. Τέλος ο Ιωάννης Κουρτάκης με το από το από 7-9-2017 υπόμνημά του καταμηνύει για συνεργασία και συμμετοχή στην πράξη του Παν Χριστοφορίδη τους 1) Ν Πατέρα, 2) Δημ. Μελισσανίδη και 3) τον Αντιπλοίαρχο του ΛΣ Γεώργιο Κατσούλη και 4) τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας Παν Καμμένο. Για το πολιτικό πρόσωπο που ανέφερε στην μηνυτήρια αναφορά του ο ανωτέρω υποβάλαμε με το υπ αριθμ ΕΠ 37/8-9-2017 έγγραφό μας τη δικογραφία στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παρ 2 εδ 2 του Συντ/τος και του άρθρου 4 του Ν 3126/2013

IV. Από την προκαταρκτική εξέταση που διενεργήσαμε και ειδικότερα από τις καταθέσεις των μαρτύρων, τα νομίμως προσκομισθέντα έγγραφα και τις ανωμοτί εξηγήσεις των εγκαλουμένων προέκυψαν τα ακόλουθα: Ο Ευθύμιος Γιαννουσάκης εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης δυνάμει της υπ αριθμ 332/2016 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Πειραιά για διακίνηση ναρκωτικών ουσιών κλπ. Ο ανωτέρω με δική του πρωτοβουλία έδωσε τρεις καταθέσεις στον εγκαλούμενο Παναγιώτη Χριστοφορίδη στο ΕΚΚΝΑ Αυλώνας(23-7-2015, 7/8/2015 και 20/11/2015), προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στο δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 27 του Μ 4139/2013. Με την υπ' αριθμ 118/5-1-2017 παραγγελία της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου διαβιβάσθηκε στην μηνυομένη Διευθύνουσα την Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά Ειρήνη Τζίβα το υπ' αριθμ 11/3-1-2017 έγγραφο του Γραφείου του Αναπληρωτή

Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προκειμένου η εγκαλουμένη να προβεί στις δικές ενέργειες. Τα ανωτέρω έγγραφα ήσαν μια ανώνυμη επιστολή, τρεις ένορκες καταθέσεις του Ευθ. Γιαννουσάκη που δεν έφεραν υπογραφές, την υπ' αριθμ 779/23-9-2014 απόφαση δέσμευση ρευστών διαθεσίμων του Τελωνείου του Αερολιμένα Αθηνών και το από 25-9-2014 δελτίο τύπου της ΟΤΥΕ.

Α. Με το υπ αριθμ 409/17-1-2017 έγγραφο της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου δίδεται στην εγκαλουμένη νέα παραγγελία για διενέργεια προκαταρκτικής προκειμένου να διερευνηθούν τα καταγγελλόμενα σε δημοσίευμα του ηλεκτρονικού τύπου (WWW.SKAI.GR) και με τίτλο « Η νέα δικογραφία του Noor One : Μάρτυρας εμπλέκει πρόεδρο μεγάλης ΠΑΕ σε ξέπλυμα και λαθρεμπόριο». Την 17-1-2017 όπως η εγκαλουμένη αναφέρει στις έγγραφες εξηγήσεις που έδωσε ενώπιόν μας, πληροφόρηθηκε από τον έτερο εγκαλούμενο Παναγιώτη Χριστοφορίδη, ότι ο Ευθύμιος Γιαννουσάκης επιθυμούσε να δώσει επειγόντως κατάθεση για την υπόθεση, καθόσον φοβόταν τόσο για τη ζωή την δική του όσο και αυτή της οικογένειάς του. Την ίδια ημέρα επικοινωνήσε με την ανωτέρω εισαγγελέα και ο Υπουργός Δικαιοσύνης και της είπε ότι ο Γιαννουσάκης θέλει να καταθέσει νέα στοιχεία για την υπόθεση NOOR 1. Η μηνυομένη εισαγγελική λειτουργός ενημέρωσε τηλεφωνικά την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για την αναγκαιότητα της μετάβασής της άμεσα στο κατάστημα όπου εκρατείτο ο Γιαννουσάκης. Η ανωτέρω αρχικά λόγω λανθασμένης πληροφόρησης μετέβη νυκτερινές ώρες το κατάστημα κράτησης Κορυδαλλού. Στη συνέχεια και μετά την διαπίστωση του λάθους μετέβη στο ΕΚΚΝΑ Αυλώνος, όπου ήταν κρατούμενος ο Γιαννουσάκης και περί ώρα 23-23.30 της αυτής ημέρας. Μαζί της ήταν και ο γραμματέας της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Πειραιά Μιχαήλ Δαραδάνης, προκειμένου να εκτελέσει χρέη γραμματέα στην ένορκη κατάθεση. Κατά τη διάρκεια της παραμονής της εγκαλουμένης σε γραφείο που της παραχωρήθηκε, ο γραμματέας που την συνόδευε μαζί με έναν υπάλληλο του ΕΚΚΝΑ προσπαθούσαν να θέσουν σε λειτουργία τον ηλεκτρονικό υπολογιστή με, ο οποίος θα χρησιμοποιούνταν για την καταγραφή της κατάθεσης του Γιαννουσάκη. Ο τελευταίος κατά τη διάρκεια της αναμονής είπε στην εγκαλουμένη ότι δεν προτίθεται να καταθέσει. Έδωσε μόνο αντίγραφα των λογαριασμών του που αφορούσαν συναλλαγές ναυτιλιακού αντικείμενου της εταιρείας του(ορ σελ 21 κατάθεσης Γιαννουσάκη και σελ 4 ανωμοτί εξηγήσεων εισαγγελέως Τζίβα). Η μηνυομένη παρέμεινε στο κατάστημα και αφού διερεύνησε ότι ο Ευθ. Γιαννουσάκης δεν προτίθεται να καταθέσει, αποχώρησε και ενημέρωσε τηλεφωνικά την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Κατά τη ενώπιόν μας κατάθεση του Ευθ. Γιαννουσάκη ο τελευταίος ερωτήθηκε ειδικά αν η μηνυομένη εισαγγελική λειτουργός τον πίεσε για να δώσει κατάθεση σε βάρος του Ε. Μαρινάκη. Απαντώντας στην σχετική ερώτηση ο μηνυτής αρνήθηκε κατηγορηματικά ότι δέχθηκε πίεση από την μηνυομένη. Ενδεικτικά ανέφερε τα εξής (σελ 22-23 της κατάθεσής του) «...θεωρώ ότι έτσι έκρινε να ασκήσει το